

arbejdere og arbejdere i industrien, som bliver opmærksomme på problemer med fødevarerikkerheden. Det ville være utrolig vigtigt.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Med hensyn til det sidste synes jeg, at det ligger implicit i moderne virksomhedsledelse, at man selvfølgelig lytter til medarbejderne. Ellers viser det samråd, som vi havde i onsdags i Fødevarerudvalget, at politikere er lydøre og tager den kritik op, som de hører rundtomkring fra de ansatte. Det synes jeg er en god demokratisk kontrol.

Kl. 12.50

Jeg har svært ved at se, hvordan vi i fødevarerloven skal sikre ansættelsesforhold, eller hvad ved jeg. Jeg synes, at det er noget, hvor man må sige, at det er et ledelsesansvar at sikre, at medarbejdernes kritik kommer frem. Der er samarbejdsudvalg, hvor det er muligt. Det har man så i øvrigt i alle de institutioner her, altså i Fødevarerstyrelsen og Danmarks Fødevarerforskning.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Når NNF rejser det, er det selvfølgelig, fordi der reelt er et problem. Jeg vil da håbe, at vi i hvert fald kan drøfte det og se, om vi ikke under en eller anden form kan finde en måde at beskytte dem på. Det kan jo også være Fødevarerkontrollens egne medarbejdere, som skal have mulighed for at kunne sige det, hvis der er noget, som ikke er helt efter hensigten.

Det, der er interessant ved det her, er, hvad der kan stå i loven, og hvad der ikke kan stå, for regeringen har jo valgt at tage nogle ting med. F.eks. gør Forbrugerrådet opmærksom på, at målsætningen er holdt, men når det lige netop gælder en effektiv sammenhængende ensartet kontrol med fødevarer fra jord til bord osv., er det røget ud, og hvad betyder så det? Jeg ved, at Landbrugsraadet i hvert fald utrolig gerne ville have mere ind i loven om, hvordan vi skal tilrettelægge hele vores fødevarerkontrol. Så er det ikke også et aspekt, som kunne få en lidt større betydning i det lovforberedende arbejde?

(Kort bemærkning).

Forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Jeg er selvfølgelig interesseret i at diskutere de forskellige ønsker, der bliver rejst.

Jeg må selvfølgelig stadig væk præcisere, at jeg synes, der er nogle ting, der er et ledelsesansvar i de enkelte regioner i Fødevarestyrelsen, hvor jeg nødigt vil binde mig op på en fasttømret struktur og et medarbejderantal, eller hvad det måtte være.

Men igen: Jeg synes, at den bekymring, der er, skal bringes til torvs. Så lad os få diskuteret den, for jeg mener, at det her er noget, som vi bør have en fælles interesse i fungerer godt. Fødevarerikkerheden er jo noget, der står i alle parti-programmer hele vejen rundt, vi ønsker alle et højt niveau, så lad os prøve, om vi ikke kan blive enige. Jeg er lydør.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Der har jo været en vis utryghed omkring det her lovforslag også i salen i dag. Man kunne jo så håbe på, at når ministeren så gik på talerstolen, ville roen sænke sig, og alle falde helt ned, men det er egentlig ikke det, der er sket.

Ministeren siger faktisk i dag, at når vi taler om denne her fødevarerlovgivning, bliver den ændret, som vi jo alle sammen har været inde på, på grund af EU, men hun siger faktisk også, at vi egentlig ikke skal bestemme noget som helst herhjemme. Det hele bliver styret andre steder fra, det bliver styret af en minister, det bliver styret af nogle embedsfolk, og så er den sag sådan set afsluttet.

Jeg vil gerne spørge ministeren om § 5: Når ministeren går ud og siger, at der kan være fuldstændig tryghed om det, der sker i dag, hvorfor er den organisation, som egentlig er til for forbrugerne, nemlig Forbrugerrådet, så stærkt bekymret? Hvordan hænger de to ting sammen?

Man kan sige, at hvis det her lovforslag var en vej, så er det en vej så fyldt med huller, at det er ganske få, der tør køre på den. Det har vi også kunnet høre i dag. Der er næsten ingen, der tør bevæge sig ud på vejen, de er bange for at falde ned i hullerne.

Med hensyn til, at der nu vil blive sendt en redegørelse over, så synes jeg da, at vi hurtigst muligt skal have et notat fra ministeren om, at det får vi lovning på sker. Så har vi da i det mindste lidt fat i, hvad der foregår; det er ganske lidt, forsvindende lidt, men vi må jo klynge os til de halmstrå, der bliver smidt ud af ministeren i dag. Det bekymrer os lidt.